

3. Ali je treba izraz „[svoja] lastnina“ (državljana) iz člena 17(1), drugi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da vključuje tudi pravico do plače?
4. Ali je treba izraz „v javno korist“ iz člena 17(1), drugi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati v smislu „gospodarske krize“?
5. Ali je treba izraz „uživanje lastnine [...] kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa“ iz člena 17(1), tretji stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati v smislu „zmanjšanja plač javnih uslužbencev za 25 %“?
6. Če Romunija plače javnih uslužbencev zmanjša za 25 % s sklicevanjem na gospodarsko krizo in nujnost ponovnega uravnovešanja državnega proračuna v skladu s členom 17(1), drugi stavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ali je treba [ta člen] razlagati tako, da mora država navedenim uslužbencem potem pravočasno izplačati pravično odškodnino za nastalo izgubo?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Rostock (Nemčija) 13. avgusta 2012 – Kazenski postopek zoper Pera Harald Lökkevik

(Zadeva C-384/12)

(2012/C 343/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Rostock

Stranki v postopku v glavni stvari

Per Harald Lökkevik

Druga stranka: Staatsanwaltschaft Rostock

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je pojem koristi v smislu člena 4(3) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 ⁽¹⁾ treba razlagati tako, da se nanaša tudi na samo nepristojnost Evropske komisije, ki naj bi bila posledica navedb v postopku v zvezi s subvencijami zaradi izoginitve prijavi regionalnih načrtov pomoči za naložbe, pri katerih skupna vrednost projektov znaša najmanj 50 milijonov EUR, ki jo določa točka 2(1)(i)

Večsektorskega okvira za regionalno pomoč, namenjeno večjim naložbenim projektom, z dne 7. aprila 1998 (UL 1998, C 107, str. 5)?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 340.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 15. avgusta 2012 – Hi Hotel HCF SARL proti Uweju Spoeringu

(Zadeva C-387/12)

(2012/C 343/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožena stranka in revidentka: Hi Hotel HCF SARL

Tožeča stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Uwe Spoering

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5, točka 3, Uredbe (ES) 44/2001 ⁽¹⁾ razlagati tako, da je do škodnega dogodka prišlo v neki državi članici (država članica A), kadar je bil delikt, ki je predmet postopka ali iz katerega izhajajo zahtevki, storjen v drugi državi članici (država članica B) in pomeni udeležbo pri deliktu (glavno dejanje), storjenem v prvi državi članici (država članica A)?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Unabhängigen Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Avstrija) 20. avgusta 2012 – Robert Pfleger in drugi

(Zadeva C-390/12)

(2012/C 343/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožniki: Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Hans-Jörg Zehetner

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali načelo sorazmernosti, kot izhaja iz člena 56 PDEU in členov od 15 do 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je določena z upoštevnimi določbami v postopku v glavni stvari iz členov od 3 do 5, 14 in 21 GSpG, ki prirejanje iger na srečo z igralnimi avtomati pogojujejo (pod grožnjo sankcij in ukrepov zasega igralnih avtomatov) s predhodnim dovoljenjem, zadevnih dovoljenj pa je na voljo zgolj omejeno število, čeprav se zdi, da država doslej v kazenskem ali upravnem postopku ni nikoli dokazala, da sta kriminaliteta in odvisnost, povezani z igrami na srečo, dejansko velika težava, ki je ni mogoče odpraviti z nadzorovanim razširjanjem dovoljenj igralniških dejavnosti na številne posamezne ponudnike, temveč samo z nadzorovanim razširjanjem ponudnika monopolista (ali maloštevilnih ponudnikov oligopolistov), povezanim z zgolj skromnim oglaševanjem?
2. Če je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno, ali načelo sorazmernosti, ki je določeno v členu 56 PDEU in členih od 15 do 17 Listine, nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je določena v členih od 52 do 54 in 56a GSpG ter v členu 168 StGB, s katero je zaradi nenatančnih pravnih pojmov vzpostavljena skoraj dosledna kazenska odgovornost – v različnih oblikah – oseb (ki imajo, odvisno od primera, sedež v drugih državah članicah Unije), ki so lahko udeležene zelo posredno (kot so zgolj distributerji, zakupodajalci ali najemodajalci igralnih avtomatov)?
3. Če je treba tudi na drugo vprašanje odgovoriti nikalno, ali demokratične zahteve pravne države, na katerih očitno temelji člen 16 Listine, in/ali zahtevi po pravičnosti in učinkovitosti, ki sta razvidni iz člena 47 Listine, zahteva po preglednosti iz člena 56 PDEU in/ali prepoved dvakratnega kazenskega pregona in kaznovanja za isto kaznivo dejanje iz člena 50 Listine nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je določena v členih od 52 do 54 in 56a GSpG ter členu 168 StGB, glede na to, da je brez jasnih zakonodajnih določb medsebojna razmejitev med temi določbami za državljana vnaprej komaj predvidljiva in je v vsakem posamičnem primeru mogoča samo prek dragega uradnega postopka in da na teh določbah temeljijo velike razlike v pristojnosti (upravnega ali sodnega organa), pooblastilo za ukrepanje, s tem povezana stigmatizacija in procesni položaj (npr. obrnjeno dokazno breme)?

4. Če je treba na eno od prvih treh vprašanj odgovoriti pritrdilno, ali člen 56 PDEU in/ali členi od 15 do 17 Listine in/ali člen 50 Listine nasprotujejo temu, da so osebe, ki so v bližnji povezavi z igralnim avtomatom (iz člena 2(1), točka 1, in člena 2(2) GSpG), sankcionirane, in ali nasprotujejo zasegu ali odvzemu teh avtomatov in/ali popolnemu zaprtju podjetja take osebe?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 22. avgusta 2012 – RLvS Verlagsgesellschaft mbH proti Stuttgarter Wochenblatt GmbH

(Zadeva C-391/12)

(2012/C 343/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: RLvS Verlagsgesellschaft mbH

Tožena stranka: Stuttgarter Wochenblatt GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 7(2) in točka 11 Priloge I k Direktivi ⁽¹⁾ v povezavi s členoma 4 in 3(5) Direktive nasprotujeta uporabi nacionalne določbe (v tem primeru člena 10 Landespressegesetz Baden Württemberg (zakon o tisku dežele Baden Württemberg)), katere namen je poleg varstva potrošnikov pred zavajanjem tudi varstvo neodvisnosti tiska in ki v nasprotju s členom 7(2) in točko 11 Priloge I k Direktivi prepoveduje kakršno koli odplačno objavo neodvisno od cilja, ki se z njo uresničuje, če objava ni označena s pojmom „oglas“, razen če je že iz umestitve in oblike objave mogoče razbrati, da gre za oglas?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah). UL L 149, str. 22.